

og udtrykker min personlige mening om et bestemt blad.

Til fru Bodil Kornbek vil jeg kun sige, at vi er meget, meget glade for, at de religiøse blade nu er kommet med på positivlisten. Man kan diskutere frem og tilbage, om de skulle have været med fra starten, eller de ikke skulle. Det vigtigste må være, at de er med nu, og at der er penge til det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er en fantastisk interessant debat, vi har i dag om dette relativt lille, beskedne lovforslag. Men årsagen er jo, at det er en konsekvens af regeringens skattestop. Det er en konsekvens af regeringens økonomiske politik, at man er nødt til simpelt hen at gå rundt og støvsuge alle hjørner i budgettet for at finde penge til vedligeholdelse af driften af samfundet.

Nu er man kommet så langt ud, at man er nødt til at gå efter og spørge, om mediemangfoldigheden, foreningslivet, betyder mere for Danmark end at have et skattestop. Nej, det betyder det ikke. Skattestoppet er helligt, og for at vi kan få betalt lønninger og alle de faste udgifter, der nu er i et budget, ja, så må vi hellere ofre mediemangfoldigheden. Og det er det, der fuldstændig præcist er kernen i det her forslag, nemlig at for denne regering og for Dansk Folkeparti betyder mediemangfoldighed, foreningslivet, fundamentet for den øvrige presse, intet. Derfor er man kommet med forslaget.

Kl. 12.50

Man har ikke engang villet lytte til argumenterne, man har ikke villet lytte til det præcise argument, som er krystalklart, at når man kommer med en udgift på 300 mio. kr., godt og vel endda, ja, så vil det betyde færre blade, mindre blade, mindre udgivelsesfrekvenser og hvad deraf følger, bl.a. øget arbejdsløshed; men man har ikke villet lytte til alternativer.

SF er faktisk kommet med et forslag til et alternativ for regeringen, som lever op til skattestoppet, og som også respekterer mediemangfoldigheden. Vi har foreslået, at man i stedet for går ind og spørger, hvad det er staten giver penge til. Jo, staten giver penge til, at vi i det her samfund bruger 2,1 mia. kr. – nej, det gør staten ikke, det gør virksomheder – til husstandsdelte reklamer. Men staten giver de virksomheder, som bruger det, et tilskud på 640 mio. kr.

640 mio. kr. giver vi til Dansk Supermarked, Prima og hvad de nu hedder alle de forretninger, der bruger husstandsdelte reklamer. Der mener regeringen og Dansk Folkeparti, at det er vigtigere, at de får et tilskud, end at foreningslivet får det.

Man kan i virkeligheden konkludere derhen, at regeringen og Dansk Folkeparti hellere vil fremme et reklamesamfund end et informations-samfund. Det synes jeg er ret tankevækkende. Det er tankevækkende.

Hvis man gennemførte SF's forslag og fjernede tilskud eller fradrag, som det jo rettelig er, til de husstandsdelte reklamer, så ville man få et større provenu til finansministeren, og man ville oven i købet være med til at lave en adfærdregulering, forstået på den måde, at man givetvis vil fremme en række virksomheders lyst til at flytte deres reklameforbrug over i den del af pressen, der også har journalistisk arbejdskraft, dvs. dagspressen, ugepressen, elektroniske medier.

Dermed ville man være med til at understøtte mediemangfoldigheden og understøtte journalistikken i det danske samfund, fordi der så ville blive et bedre økonomisk fundament for dagbladene m.v., sådan at de også kunne have en ordentlig journalistisk arbejdskraft.

Det har man ikke ønsket at lytte til, og det har man ikke af ideologiske grunde, for hvis det var udtryk for en finansministers ønske, så måtte man da gå ud fra, at når der kommer et andet besparelsesforslag, ja, så ville man da tage imod det. Det er i øvrigt en ren gene for en lang række borgere at få de her reklamer smidt ind ad brevsprækken, som man bagefter skal smide ud i affaldssækken.

Derfor er der kun ét at sige, nemlig at dette lille forslag, som nu uheldigvis er blevet påtvunget kulturministeren, dybest set er en konsekvens af regeringens skattestop, en konsekvens af, at man ikke vil lytte til alternative forslag. Og jeg forstår godt, at kulturministeren ikke er særlig glad for at skulle lave sådan et smagsdommerudvalg, som skal fedte lidt rundt i at gøre smerten mindre, end den ellers ville have været. Derfor er man i en situation, hvor man med høj og klar stemme kan sige, at regeringen og Dansk Folkeparti ønsker at fremme et reklamesamfund frem for et informationssamfund, og det synes jeg er ærgerligt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Naser Khader som ordfører.